

Когато редакцията на „Дзяло“ любезно ми предостави за сведение отговора на г-н Р. Детрез на моя доклад на Колегиума по възрожденска литература, отначало реших да отговоря на неговата статия, в която той непрекъснато си противоречи, но после се отказах. Защото с неприемливите от всякаква гледна точка „аргументи“, които предлага, той всъщност доказва правотата на моите становища, за което би трябвало може би да му благодаря. Само ще кажа отново, че за съжаление неговите „модерни“ (или „модернистични“?) неверни тези за историята и културата имат своите адепти и поддръжници и у нас. На такъв тип „учени“ им харесва да отричат истини, доказани ерудирано от поколения крупни български и чужди изследователи преди нас, и провокират полемики, които да ги легитимират. Не бих желал да помагам на подобни усилия. Ще им припомня само, че в науката нерядко са се появявали опити за лансиране на абсурдни тези, но, както е известно, те са отшумявали така бързо и безславно, както и са се появявали.

Проф. Кирил Топалов